

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 3 novembra 2014. god.
Ref. br.:RK719/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

Slučaju br. KI108/14

Podnositelj

Sevdije Sllovinja

Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Republike Kosovo, Rev. br. 107/2014, od 22. aprila 2014. god.

УСТАВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ КОСОВО

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija, i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnositelj zahteva

- Zahtev je podnela gđa Sevdije Sllovinja (u daljem tekstu: podnositelj zahteva), sa prebivalištem u Prištini.

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud), Rev. br. 107/2014 od 22. aprila 2014. god., koja je podnosiocu zahteva uručena neutvrđenog datuma.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, koja je navodno *povredila njena prava garantovana Ustavom, odnosno članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje], članom 54. [Sudska Zaštita Prava], u vezi sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima.*

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom суду Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 24. juna 2014. god., podnositac je podnela zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 7. jula 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI108/14 imenovao sudiju Snezhana Botusharova za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Ustavnog suda je odlukom br. KSH. KI108/14 imenovao Veće za razmatranje u sastavu sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Enver Hasani i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 23. jula 2014. god., Vrhovni sud je obavešten o zahtevu.
8. Dana 17. septembra 2014. god., Veće za razmatranje je razmatralo izveštaj Sudije izvestioca i preporučio Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Dana 13. februara 2004. god., Energetska korporacija Kosova (u daljem tekstu: EKK) je usvojila zahtev podnosioca za penziju u kategoriji „A“ (Odluka br. 43/14) u skladu sa Uredbom UNMIK-a 2001/35 i Statutom Dopunskog penzijskog fonda EKK-a.
10. U gore navedenoj odluci EKK-a je utvrđeno da će isplata penzije za podnosioca zahteva početi 1. februara 2004. godine i da će se okončati 28. februara 2009. god., kao i da će mesečna penzija iznositi 105 evra. Pored toga, u odluci je navedeno da nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu u roku od 15 dana, Komisiji za razmatranje sporova, preko Uprave penzijskog fonda.
11. Prema podnetim dokumentima, na ovu odluku nije izjavljena žalba.

12. Posle 1. marta 2009. god., EKK je prestao da isplaćuje penzije podnosiocu zahteva, kao što je bilo navedeno u sporazumu.
13. Podnositac zahteva je uložila tužbu Opštinskom sudu u Prištini.
14. Dana 21. decembra 2011. god., Opštinski sud u Prištini (presuda C. br. 912/2009) je usvojio tužbu koju je uložila podnositac zahteva i „*naložio EKK da nastavi sa isplatom sve do osnivanja Penzijsko invalidskog fonda Kosova*“.
15. EKK je izjavio žalbu Apelacionom sudu u Prištini na presudu Opštinskog suda (presuda C. br. 912/2009).
16. Dana 8. novembra 2013. god., Apelacioni sud (presuda Ca. br. 3382/2012) je odbio kao neosnovanu žalbu izjavljenu od strane EKK-a i potvrdio presudu Opštinskog suda od 21. decembra 2011. god.
17. EKK je uložio zahtev za reviziju Vrhovnom sudu Kosova.
18. Dana 24. aprila 2014. god., Vrhovni sud Kosova (presuda Rev. br. 107/2014) je usvojio reviziju uloženu od strane EKK-a.
19. Vrhovni sud je utvrdio da:

“Vrhovni sud Kosova ne prihvata kao pravilno i zakonito takvo pravno stanovište nižestepenih sudova, jer su po oceni ovog suda pobijana presuda i prvostepena presuda donete uz pogrešnu primenu materijalnog prava kada je tužbeni zahtev tužiteljke usvojen kao osnovan. Ovo pravno stanovište, revizioni sud je zauzeo zbog činjenice da se obaveza tužene u pogledu trajanja ovog prava tužiteljke, odnosno obaveze tužene, ne može povezivati i uslovljavati osnivanjem Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, kako to pogrešno ocenjuju nižestepeni sudovi, već je prestanak radnog odnosa bio povezan sa periodom od 01.02.2004. god. i završava se 29.02.2009. god. Na osnovu sporazuma – gore navedene odluke (koju odluku tužena nije osporila), tačno je utvrđeno trajanje obaveze tužene da isplaćuje naknadu penzije do 29.02.2009. god., koju obavezu je tužena i izvršavala u periodu od 5 godina (60 meseci), za svaki mesec u iznosu od 105 €, kao što je utvrđeno u odluci, iako je na osnovu odluke Izvršnog odbora tužene br. 3873/11-C, od 25.07.2006. god. i u skladu sa odlukom Odbora direktora DPF-a, tužena prestala da finansira ovaj fond od 31.07.2006. god.”.

Navodi podnosioca zahteva

20. Podnositac zahteva tvrdi da su presudom Vrhovnog suda Kosova „*povređena njena prava garantovana Ustavom, odnosno članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno suđenje], članom 54 [Sudska Zaštita Prava]*, u vezi sa članom 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima“.
21. U kratkim crtama, podnositac zahteva traži od Suda sledeće:

“Da se utvrdi činjenično stanje, da se pravilno razmotre svi spisi predmeta i da joj se nadoknadi iznos utvrđen presudom Opštinskog suda u Prištini, C. br. 912/2009, od 21. decembra 2011. god.”.

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Sud prvo ispituje da li je podnositac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti.
23. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 36 (1) c) i pravilo 36 (2) b) Poslovnika o radu, koja propisuju:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.“

(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...]
b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravдавaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava,
[...]"
24. U tom smislu, Sud primećuje da podnositac zahteva nije potkrepela tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružila dokaz da su njena osnovna prava i slobode povređene od strane redovnih sudova.
25. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi bili predstavljeni na takav način da su postupci uopšteno, gledano u njihovoj celini, bili sprovedeni na takav način da su podnosioci zahteva imali pravično suđenje (vidi, *inter alia*, Izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, Zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
26. Sud primećuje da je Vrhovni sud dovoljno obrazložio svoju presudu, i stoga Sud ne može da zaključi da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, Odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. juna 2009. god.).
27. Kao rezime, podnositac zahteva nije objasnila kako i zašto su povređena njena prava garantovana Ustavom. Sama izjava da je Ustav povređen, ne može se smatrati ustavnom žalbom. Sud naglašava da nije dužnost Suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenih od strane redovnog suda, osim i u onoj meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Dakle, ovaj Sud ne postupa kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije* [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
28. Shodno tome, u skladu sa pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu, zahtev je očigledno neosnovan i stoga neprihvatljiv.

29. Pored toga, pozivajući se na druge slučajeve u kojima je Sud odlučio u pogledu privremene naknade za prekid radnog odnosa od strane EKK, Sud smatra da se na osnovu podnetih dokumenata i okončanih postupaka, ovaj zahtev razlikuje od gore navedenih slučajeva, jer je u tim zahtevima sporazum koji je potpisana između EKK i drugih bivših radnika EKK važio do osnivanja Penzijsko invalidskog fonda Kosova bez navođenja krajnjeg datuma, za razliku od činjeničnog stanja u ovom zahtevu (vidi Rešenje o neprihvatljivosti u slučajevima: KI10/12, KI25/12 i KI54/14).

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113.7 Ustava i pravilima 36. (1) c) i 56. (2) Poslovnika o radu, 17. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. Ova odluka će biti dostavljena stranama i objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona; i
- III. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

